UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri tres

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quod patie[n]tia via est sanctor[um] ad coelum Capitulu[m] p[ri]mu[m]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Visual Library

¶ Venerandi Fratris Baptiſtę Mantuani Carmelitę Iſagoges ad patientiam Liber ſecundus

¶ Qd̄ patiētia via eſt ſanctoꝝ ad coelū ¶ Ca. i.

h Is igitur maiore fide q̄ȝ eloquentia dictis veliȝ te vir preſtātiſſime paulo alti⁹ inſpitias, et abiectis ſeculi curis. et ſpinis illis quę iuxta Chriſti parabolaȝ ſemē hoc eſt verbuȝ dei fructificare nō ſinunt, excíſis teipſum intrinſecus q̄ras, iuxta illud Perſia. Nec te q̄ſiueris extra, et cū animo tuo rōneȝ ponas, animaduertaſq̄ȝ in quonā patientię gradu ſis cōſtitutus. Qd̄ ſi fortaſſe (q̄d mime ſuſpicor) a patientia te excluſuȝ videris, ſcito te a ſctōꝝ ſorte ſepatuȝ. Quotq̄t enī a mūdi exordio ad noſtrā vſq̄ȝ ętateȝ deo placuerūt. crucis patibulū in mortali ſuo corpore portauerūt Audi q̄d in pſalmis dicitur Propter te mortificamur tota die, eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſionis. Itē trāſiuim⁹ per aquā et igneȝ, et eduxiſti nos in refrigerium Paul⁹ ad Hebreos de ſanctis ita loq̄tur. Aliȷ̈ ludibria et verbera experti, inſup et vincula et carceres, lapidati ſunt, ſecti ſunt, tentati ſūt in occiſione gladiȷ̈ mortui ſunt. Circuīerunt in melotis, quę ſunt pelles ouinę in pellibus caprinis. egētes, anguſtiati, afflicti, q̄bus dignus nō erat mūdus, in ſolitudinibus errantes, in mōtib⁹, in ſpeluncis, et in cauernis terrę. Sȝ q̄d ꝑ ml'ta vagor: Nōne inocētiſſim⁹ Abel, quē iuſtuȝ in euāgelio chr̄us appellat, p̄mus oīm ſctūs ab impio fratre Chaim occiſus eſt David quē ſcd̄m cor ſuū deus īuenit vnxit et erexit, nōne regis Saul, nōne allophiloꝝ, nōne filiȷ̈ dilectiſſimi petitꝰ inſidiȷ̈s: Nōne Jeſaias in duas ꝑtes ſect⁹: nōne Hieremias lapidibus obrutus: nōne Helias a Hiezabel fugatus: Nōne Zacharias Barachię fili⁹ in templū et altare eſt occiſus: Pro ſalute patrię, Judas Maccabeus diu fortiter ac animoſe, pugnās cū tota fratꝝ ſtirpe deletus eſt, Sub Alexādri Magni, ſucceſſoribus vt maccabęoꝝ teſtatꝰ hiſtoria. Judęi qui legeȝ vereri et obſeruare vo

lnerūt miſere trucidati ſunt, inter q̄s Eleazarꝰ vnus de ſeniorib⁹ ſerē
baꝛ, vir ętate ꝓuectus vultu decorꝰ, vitę ſanctitate venerabilis cum
porcinā carnez cōtra legis inſtituta comeſſe cogeret, maluit iuſte et
religioſe mori q̄z flagitioſaz ignobilemq̄z vitā paulo ampliꝰ produce
re. Dū igitur in tormētis cōſtitutꝰ vicinā mortez videret, ſic excla-
maſſe dr̄ gemens, Dn̄e qui habes ſanctā ſcientiā, Manifeſte tu ſcis
quia cū a morte poſſez liberari, duros corporis ſuſtineo dolores, ſecū
duz aīam ꝟo propter timorē tuū libenter hęc patior, fuit iſte ꝓfecto
digniſſimꝰ, qui in coeluz reciperetur q̄m taz animoſe tā fortiter ter-
renū hoc corpꝰ pro lege Dei tormētis obiecit. Taceo Joānem bap-
tiſtā, taceo apoſtolos, taceo martyres, q̄m nota magis nulli domꝰ eſt
ſua: Joſeph innocēs a fratribꝰ vendit. Suſanna deteſtabilez calum
niā patitur, Daniel leonibꝰ obijcit, Sed q̄d plura: Terrena hęc ha-
bitatio malis eſt mater bonis nouerca, Tu ergo Carole Antoni no-
li triſtari, imo magis gaude, et grās age, ꝙ in hoc venerādo coetu tot
ſanctoꝝ pari cuz eis ſorte numereris, nihil heſitās breui futurū, vt
ſicut cū eis fueris in poenis, ſic etiā cuz eis in coelo coroneris. Non
ne meminiſtis ꝙ nō ſunt cōdignę paſſiones huiꝰ tp̄is ad futurā glo
riā, quę reuelabitur in nobis: Quod ſi meminiſti, cur tātuz te ma-
ceras, cur moerore cōficeris In hoc doloꝝ torculari p̄meris vt fruc
tuz afferas, vt cōſciētię rubiginez exuas et coeleſtez animuz in coelū
attollas. Si dicat auꝝ argentario cur me coquis: cur me cędis cur
me lanias: nōne recte reſpōdebitur vt ꝑficiaris, vt ad eā ad quaz es
genituz gloriā peruenias. Propterea ſcriptū eſt, quem diligit Deꝰ,
corripit et caſtigat omnez filiuz quē recipit. Eſt teſte Plinio quod
daz aquilę genꝰ, q̄d halietuz vocāt. hęc pullos mox vt nati ſunt, cō-
tra ſolez ſtatuit, quos fixa acie ſolez ferre poſſe viderit, ſeruat educan
dos, q̄s autez oculis cōniuere et radijs offendi deprehenderit tanq̄z
indignos vita eliminat. Nō aliter ꝓfecto Deꝰ nobiſcuz agit, nā q̄s
videt in aduerſis aīo deijci educare nō curat, qui ꝟo ſubſiſtūt ac du-
rāt, cuſtodit et nutrit, de quoꝝ numero fuit ille q̄ dixit, ꝓpter nomē

tuuz deduces me et enutries me. Jtez ſicut adipe et pinguedine re-
pleat aia mea, et ipe De⁹ apđ Jeſaiã de Judeis cõquerẽs. filios inq̈t
enutriui ⁊ exaltaui ipi ãt ſpreuerũt me Quãdiu em̄ bñviuendo Deo
adheſerũt cũ eo q̇ dixit Mihi aũt adherere deo bonum eſt, et ponere
in deo ſpez meaz tãdiu eos pauit et rexit. At poſtq̄z cũ filio ꝓdigo re
ceſſerũt, ſubſtãtia ſua portõe cõſumpta, qꝫ nũq̄z ad prẽm redierunt
porcinis cibis ali, et in agreſtez naturã trãſire permiſſi ſunt

¶ Rationes philoſophoꝝ cur corpus humanum factum ſit fragile. ¶ Ca. ij.

ET diceret q̇ſpiaz qui mundi hui⁹ harmoniã ignoret Cur huma
nuz corp⁹ tam fluxuz ac fragile fabricat⁹ eſt de⁹, cũ lapidibus
⁊ ferro tantaz duriciẽ reſiſtẽdiq̧ potenciaz ididerit: Quid huic rñ-
debo, niſi q̧ apud. Au. Selliuz li. vi. no. att. ca. i. dixiſſe Cryſippũ in
libro de ꝓuidẽtia legiſſe me memini: ait. n. nõ fuiſſe ꝑncipale natu-
rę cõſiliuz vt faceret homines debiles, ac morbis obnoxios. nũq̄z. n.
cõueniſſe hoc naturae auctori parentiq̧ oiz reruz bonaruz, ſed cum
multa magna gigneret pareretq̧ aptiſſiã ac vtiliſſima ꝑ ſequelã ad-
iuncta ſunt incõmoda. Nã ratione cuz ſubtiliſſima de⁹ hominẽ fin
geret, vtilitas ipſa opis poſtulauit vt tenuiſſimis minutiſq̧ oſſicul
caput cõpingeret, ſed hãc vtilitatẽ rei maioris alia quędã incõmodi
tas extrinſec⁹ cõſecuta eſt vt. ſ. eſſet caput min⁹ munituz, ictib⁹ of-
fenſionibuſq̧ paruis, etiã peruiuz ac fragile. Jnde quoq̧ morbi ę-
gritudineſq̧ cõſecutę ſunt, hãc ſñiam cõtemplat⁹ Auerrois in lib
Ariſtote. de aĩa dixit. Sẽſus in aĩalib⁹ cauſaz dediſſe breuioris vi-
tę. Nã vt euidẽtius certiuſq̧ ſentiam⁹, carnes oportuit eſſe molliſ-
ſimas, at molliora facili⁹ offendunt magiſq̧ patent nocumẽtis quã
lignea duraq̧ corpora. Utilitas igitur hois ad hãc operis qualita-
tez duxit artificez, q̄ de re q̇ conquerũtur (cõquerũtur autez ſolum i-
periti) merẽtur ſenſu rationeq̧ ſublatis, in lapides et ligna cõuerti,
quoꝝ naturã magis ęmulãtur. Finge ꝑ ꝓſopopeiã (quã poetę ⁊ pro
phetę ſepe vſurpãt) duos corã te ligni trũcos humi iacẽtes interro-